

عنوان مقاله:

تحلیل معناشناختی ساختار آوایی سروده (مدح فاتک) ابوطیب متنبی

محل انتشار:

مجله لسان مبین، دوره 12، شماره 43 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

روح الله صیادی نژاد - هیات علمی

سمانه کافی - دانش آموخته دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

عملکرد موسیقایی آواها در آثار هنری نظیر شعر و نثر، خالق اثر را یاری میرساند تا در القای معنای مورد نظرش، توفیق یابد. در حقیقت هر اندازه خدمترسانی آواها با موفقیت صورت پذیرد، آن اثر از تعالی هنری بیشتری برخوردار خواهد شد. به اذعان دانشمندان غربی نظیر برجستراسر آلمانی، هندیان و عربان در مطالعات آوایی گوی سبقت را از اندیشمندان اروپایی ربودند و بیان داشتند که آواها با توجه به متغیرهای خاصی که در شدت و نرمی آنان است، مدلولهای معنایی خاصی را از متن به همراه تصویرسازی ذهنی از واقعیت شخصیتی شاعر فرادید مخاطب قرار میدهند. این تحقیق بر آن است با روش توصیفی-تحلیلی به بررسی مهمترین مدلولهای آوایی-معنایی در سروده مدح فاتک اثر ابو طیب متنبی پردازد. با بررسی این سروده به این دریافت میرسیم که شاعر با بهره جستن از حروف مجهور که با نوعی شدت و فخامت در کلام همراه است و با به خدمت گرفتن واژگان حسی و همچنین واژگانی که همگی از یک حوزه معنایی هستند به طور ضمنی خواستار مجسم کردن بخشش و کرم فاتک و حب درونی خویش نسبت به ممدوح شده است. شاعر با به کارگیری حروف روان مثل «لام»، «میم»، «را» و «نون» که جزو واضحترین حروف عربی است، در پی آنست که صفات پسندیده ممدوح خویش یعنی فاتک را به گوش مخاطب برساند.

کلمات کلیدی:

معنا شناسی آوایی، شعر عباسی، مدح، متنبی، فاتک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189615>

